

ПРИМЪЧАНІЄ.

Отъ вситѣ ѿзобрѣтеній, коѣкото благополѣчно возмечта, ѿ ѿзмѣсли челоувѣчскій оумъ, нѣма дрѣго толико по-полѣзно ѿ понѣждно, коѣкото ѣ писманното худѣжество.

Това̀ безсмѣртное худѣжество, пренесе всити худѣжества ѿ наѣки, оу̀ керхъ на совершѣнството. Но коликото похвалѣ нахѣждаме оу̀ дрѣвныте ѿ нѣвыте писателства за това̀ худѣжество, толико по̀вече трѣднѣсти нахѣждаме: ко̀й ли да ѣ былъ пѣрвый ѿзобрѣтателъ, на това̀ многоцѣнное оучѣнѣе.

Пѣрвый (говѣратъ церкѣвниги) какъ да ѣ былъ бѣгъ, ко̀йто ги открьлъ на пѣрваго челоувѣка Адама, а дрѣги пѣкъ скѣзватъ, какъ на Моисѣа. Обѣче нѣкои ѿшатъ, както, ко̀йто намѣрилъ бѣквите (словѣта) да ѣ сѣдъ Адамова сѣнъ, а дрѣги пѣкъ прѣтѣво говѣратъ, какъ ѣ Енохъ. Но ѿстиный ѿзобрѣтателъ на бѣквите сѣ ѿменѣва, отъ вситѣ ѿсторѣцы, каквѣто разѣмѣваме, да ѣ бѣдъ Егѣптофѣнѣчскій, ко̀йто былъ рѣдомъ отъ Хама, родѣвсѣ 150 годѣны послѣ потѣпа ѿ живѣлъ 460 годѣны: ѿ то̀й ѣ ѿстиный ѿзобрѣтателъ на бѣквите.

Челоувѣцѣти въ послѣднѣите годѣны ѿмаха рѣзнии способы на писмото: зашѣто ѣднѣи писѣкаха ѿнакъ: а дрѣги ѿнакъ: догдѣто оупотребѣха то̀го̀ способа, чрезъ ко̀йто мѣ писѣваме днѣсъ.